

videt til Stationsbyerne, altsaa ikke alene i Købstæderne, men ogsaa paa Landet, skal jeg sige, at jeg tror, det vil være meget farligt at gaa saa vidt. Det kan være galt nok endda for Købstæderne at eksistere. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt, for er der, som det ærede Medlem selv fremhævede, en eller anden i Stationsbyen, der vil gøre Forretning med et udenlandsk Firma, kan han tage til Købstaden. — Naar det ærede Medlem talte om Sans for Erhvervslivets Krav, ja saa lyder det jo nydeligt, men hvis man ønsker, at Handelsstanden i det hele taget skal kunne eksistere her i Landet, tror jeg ikke, man kan nøjes med Talemaader. De Byrder, som lægges paa Handelsstanden, den Konkurrence, som paaføres den fra Forbrugsforeningernes Side, gør det virkelig vanskeligt for Handelsstanden at eksistere. Naar de Herrer kendte lidt nærmere til Forholdene, vilde de vide, at den selvstændige Handelsstand her i Landet snarere er i Tilbagegang end i Stigning. Jeg tror ikke, man skal gøre det alt for let for Udlandet at erobre, hvad der er tilbage, og det vil upaatvivlelig ske, hvis man udvider Omraadet saaledes, at man begynder med Stationsbyerne og saa efterhaanden udvider dette til enhver Landsby.

Det ærede Medlem talte om Tysklands Liberalitet. Jeg har berørt Forholdet til dette Land forrige Gang og skal nu ikke komme videre ind paa denne Sag, men jeg tror, man skal tale saa sagte derom. Det ærede Medlem maa vide, at det er forbudt danske handelsrejsende at komme til Slesvig.

Hey: Mit Indtryk af det foreliggende Lovforslag er dette, at det egentlig skulde have kunnet lade sig gennemføre her i Tinget uden Udvalgsbehandling. Det forekommer mig, at der i Lovforslaget er taget Hensyn til alle Sider, Hensyn til de Fordringer, der have været en Følge af Tiden, og Hensyn til de Ønsker, der ere fremsatte fra forskellige Repræsentationers Side, men jeg maa indrømme, at der er givet en saa god Motivering af Ønsket om Nedsættelse af et Udvalg, at jeg ogsaa derefter vil finde det rimeligt, at det sker.

De Spørgsmaal, som jeg tror særlig egne sig til at løses i et Udvalg, ere jo det, som det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Lauridsen) rejste om det betimelige i Udvidelsen af Omraadet, og det, som blev rejst af det ærede 7de Medlem

for 2den Kreds (Tvede) om international Gensidighed. Med Hensyn til det første forekommer det mig egentlig, nærmest i Tilslutning til den ærede sidste Taler, at det er særdeles vanskeligt og farligt at komme ind paa. Det vil være farligt at imødekomme Ønsket fuldt ud, og det vil vist være ganske umuligt at gaa den Vej, som det ærede 7de Medlem for 2den Kreds imødekommende udtalte, at man maaske kunde gaa et Stykke hen ad Vejen og tildele nogle af Handelspladserne, nogle Stationsbyer Ret til at blive besøgte af fremmede handelsrejsende. Det tror jeg er ganske ugørligt, af den simple Grund, at giver man først en eller to Stationspladser den ønskede Tilladelse, optager man dem paa Fortegnelsen over Steder, der maa besøges, har man Dagen efter Ansøgning fra mange andre, der mene sig lige saa berettigede, og saa er man saa langt inde paa Skraaplanet, at der ikke er langt tilbage til, at man maa give helt los. Det, tror jeg, vil være ganske umuligt af praktisk Hensyn.

Med Hensyn til den internationale Gensidighed tror jeg, det er et Spørgsmaal, der ganske særlig egner sig til Udvalgsbehandling, og det skal jeg derfor ikke komme ind paa.

De Enkeltheder, hvor jeg ellers mente, der muligvis kunde være Grund til at stille Ændringsforslag, skal jeg ikke nu omtale, da jeg gaar ud fra, at et Udvalg bliver nedsat. Men jeg haaber i alt Fald, at denne Udvalgsbehandling ikke vil sinke Lovforslagets Gennemførelse i alt for høj Grad. Navnlig vil jeg med Hensyn til den internationale Gensidighed sige, at hvor ønskeligt det end kan være at opnaa noget her, haaber jeg dog, at Lovforslagets Gennemførelse ikke skal strande paa, at mulige Ønsker i den Retning ikke ville kunne tilfredsstilles.

Pagh: I det foreliggende Lovforslag bliver det udtrykkelig fastslaaet i Slutningen af § 1, at Salg alene maa finde Sted paa Levering. Denne Bestemmelse mener jeg i al Almindelighed kan være rigtig, men den kan dog ogsaa i nogle Tilfælde være mindre heldig. Jeg skal paa givne Anledning gøre opmærksom paa, at Guldsmede ville ikke rigtig kunne være tilfredse med en saadan Regel. Naar der hos Guldsmede indfinder sig handelsrejsende med Perler, Diamanter og den Slags Artikler, kan der efter Forholdets Natur ikke godt være Tale om Levering, men man maa købe straks og beholde Varerne.